

2008/00055
Hof Leeuwarden

Bel Alg en AWR 30j

Heffingsrente bij terugvorderen algemene heffingskorting

Toelichting staatssecretaris van 4 september 2009 nr. DGB 2009-4500 n.a.v. uitspraak Hof Leeuwarden van 24 juli 2009, nr. 2008/00055, jaar 2002

Aan B is bij het opleggen van de aanslag IB 2002 heffingsrente in rekening gebracht. B vindt dit niet terecht. Niet in geschil is dat aan hem bij het opleggen van de voorlopige aanslag, ongevraagd, en ten onrechte, de verhoging van de gecombineerde heffingsrente is uitbetaald.

In hoger beroep is in geschil of B mocht vertrouwen op de juistheid van de voorlopige aanslag IB/PVV 2002. Ook is in geschil of de inspecteur aan B bij het opleggen van de aanslag terecht heffingsrente in rekening heeft gebracht.

Hof

In een, aangenomen, motie van Tweede Kamerlid Crone wordt gesteld dat in dergelijke situaties op verzoek van B de heffingsrente wordt terugbetaald. De omstandigheid dat B werd bijgestaan door een deskundige, maakt dit niet anders. Het hof overweegt voorts dat de Belastingdienst bij het bepalen van de gecombineerde heffingskorting ten onrechte geen koppeling heeft gemaakt met het inkomen van de partner. Het hof is van oordeel dat de inspecteur onzorgvuldig heeft gehandeld en dat sprake is geweest van een onzorgvuldige aanslagregeling, zodat ook op die grond het in rekening brengen van heffingsrente niet op zijn plaats is.

Het hof concludeert dat voor wat betreft de heffingsrente de uitspraak van de rechtbank moet worden vernietigd.

De staatssecretaris laat weten dat hij afziet van het instellen van beroep in cassatie. Ter toelichting merkt hij het volgende op.

Voor situaties als de onderhavige, waarin bij voorlopige aanslag aan de niet verdienende partner de algemene heffingskorting is uitbetaald en de verschuldigde belasting van de partner niet is getoetst, heb ik in mijn brief van 21 april 2006, kamerstukken II 2005/2006, 30 300 IXB, nr. 38 aangegeven dat de bij het terugvorderen van de algemene heffingskorting in rekening gebrachte heffingsrente in strijd kan blijken met de beginselen van behoorlijk bestuur. Daarnaast heeft het hof terecht gewezen op de motie van het Tweede Kamerlid Crone (Kamerstukken II 2006/2007, 30 804, nr. 22 en de reactie van de Minister op deze motie.

Gelet op bovenstaande kon het hof in deze zaak tot het oordeel komen dat B geen nadeel mag ondervinden in de vorm van in rekening gebrachte heffingsrente. In casu is bij het opleggen van de voorlopige aanslag naast de algemene heffingskorting ad € 1 647 ook € 53 heffingsrente uitbetaald aan belanghebbende. Bij de definitieve aanslag is de uitbetaalde € 1 647 teruggevorderd en € 162 heffingsrente in rekening gebracht. Het hof heeft bij zijn oordeel naar mijn opvatting ten onrechte geen rekening gehouden met ontvangen heffingsrente ad € 53 en daardoor geoordeeld dat de gehele in rekening gebrachte heffingsrente ad € 162 dient te vervallen. Naar mijn oordeel is het niet onredelijk dat B (achteraf gezien ten onrechte) ontvangen heffingsrente ad € 53 terugbetaalt. Het hof had dan ook dienen te oordelen dat belanghebbende het verschil tussen de te betalen € 162 en de ontvangen € 53 niet hoeft te betalen. Gelet op het geringe belang (€ 53) ga ik hertegen echter niet in cassatie.